

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2017r.

Sąd Okręgowy swe Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Poteralski

Ławnicy: Maria Ferens, Janina Strusiewicz

Protokolant: Weronika Składowska

w obecności Tadeusza Potoki Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 6, 8, 22 i 29 września, 28 października, 8 grudnia 2016r. oraz 20 stycznia, 17 lutego i 21 marca 2017r.

sprawy:

1) M. M. (1) - syna M. i E. z domu B., urodzonego w dniu (...) we W.,

oskarżonego o to, że

I. w okresie od stycznia 2014 roku do 09 lipca 2015 roku na terytorium P. we W. oraz na terytorium R. w E. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. M. (1) grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi, nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji oraz zmuszaniu do jej uprawiania, nielegalnym przekroczeniu granicy, produkowaniu i rozpowszechnianiu treści pornograficznych z udziałem małoletnich, w której nadto uczestniczyli: H. M. (1), K. M., W. M. (1) i inne osoby tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

II. w okresie od stycznia 2014 roku do 09 lipca 2015 roku we W. oraz na terenie R. w E., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, czyniwszy sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z H. M. (1) i innymi nieustalonymi osobami, ułatwił uprawianie prostytucji homoseksualnej innym osobom osiągając korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 75 tysięcy euro stanowiącej równowartość 317 077, 00 PLN poprzez nakłanianie do uprawiania prostytucji w agencji prowadzonej w mieszkaniu należącym do H. M. (1) położonym w E. przy ul. (...) małoletnich K. K. (1) i A. R. (1) oraz P. J., A. R. (2), R. R. (1), K. Z., D. K., P. M., R. P. i inne osoby tj. o czyn z art. 204 § 2 w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk .

III. w okresie od listopada 2013 roku do stycznia 2014 roku na we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie za pośrednictwem K. M. zwerbował K. Z. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

IV. w okresie od dnia 24 stycznia 2014 roku do dnia 28 stycznia 2014 roku we W. wspólnie i w porozumieniu K. M. przez co najmniej jedną dobę pozbawił K. Z. wolności w ten sposób, że zamknął go w jednym z pokoi mieszkania na ul. (...) uniemożliwiając mu swobodne opuszczenie tego mieszkania tj. o czyn z art. 189§ 1 kk.

V. w okresie od stycznia 2014 do 09 lutego 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie za pośrednictwem W. M. (1), zwerbował P. M. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w

E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65§ 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

VI. w okresie od stycznia 2014 do lutego 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, zwerbował za pośrednictwem W. M. (1) poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju wykonywanej pracy, małoletniego A. R. (1) do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65§ 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

VII. W tym samym miejscu i czasie jak w punkcie piątym, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, zwerbował za pośrednictwem W. M. (1) poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju wykonywanej pracy R. R. (1) do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

VIII. w lutym 2014 w E., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej poprzez wprowadzenie w błąd, a następnie użycie przemocy polegającej na biciu przedmiotem przypominającym pałkę po całym ciele zmuszał R. R. (1) do uprawiania prostytucji homoseksualnej w prowadzonej przez H. M. (1) agencji towarzyskiej tj. o czyn z art. 203 kk.

IX. w lutym 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie za pośrednictwem W. M. (1) poprzez wprowadzenie błąd co do rodzaju wykonywanej pracy zwerbował D. K. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65§ 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk

X. w lutym 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, za pośrednictwem W. M. (1), zwerbował, poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju wykonywanej pracy K. K. (1) do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

XI. w okresie od listopada do grudnia 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie za pośrednictwem K. M. zwerbował P. J. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

XII. w okresie od listopada do grudnia 2014 roku na we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie za pośrednictwem K. M. zwerbował R. P. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65§ 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

2) W. M. (1)- syna S. i S. z domu S., urodzonego w dniu (...) we W.,

oskarżonego o to, że

XIII. w okresie od stycznia 2014 roku do lutego 2015 roku na terytorium P. we W. oraz na terytorium R. w E., innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. M. (1) grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi, nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji oraz zmuszaniu do jej uprawiania, nielegalnym przekroczeniu granicy, produkowaniu i rozpowszechnianiu treści pornograficznych z udziałem małoletnich, w której nadto uczestniczyli: H. M. (1), M. M. (1), K. M. i inne osoby tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XIV. w okresie od czerwca 2014 roku do lipca 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, zwerbował poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju wykonywanej pracy małoletniego K. K. (1) do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio karanym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyki II Wydział Karny z dnia 25 listopada 2004 r sygn. akt II K 1265/04 obejmującym wyroki Sądu Rejonowego dla Wrocławia Krzyków z dnia 27 marca 2000 r w sprawie II K 1046/97 skazujący za czyn z art. 291 §1 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 20 grudnia 2001 r w sprawie V K 988/99 skazujący za czyny z art. 200§kk w zw. z art. 12 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 8 grudnia 2003 r w sprawie II K 317/02 skazujący za czyn z art. 204§3 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności na karę łączną ośmiu lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresach od 12 lipca 1999 r do 14 lipca 1999 r, 10 stycznia 2002 r do 27 maja 2003 r oraz od 11 czerwca 2003 r do 23 stycznia 2010 r. oraz wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście Wydział II Karny z dnia 9 listopada 2007 r sygn. akt II K 1069/07 skazującego za czyny z art. 200§1 kk i art. 204§3 kk w zw. z art. 12 kk na karę 1 roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 23 stycznia 2010 r do dnia 23 stycznia 2013 r. tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 1k§k w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64§1 kk.

XV. w okresie od stycznia 2014 do lutego 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie oraz w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. XIV zwerbował wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1) poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju wykonywanej pracy, małoletniego A. R. (1) do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 1k§k w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64§1 kk.

XVI. w tym samym miejscu i czasie oraz w warunkach powrotu do przestępstwa jak w punkcie XIV, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, zwerbował wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1) poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju wykonywanej pracy, R. R. (1) do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 §1kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64§1 kk

XVII. w okresie od stycznia 2014 do 09 lutego 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami oraz w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w punkcie XIV w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie mnie niż 300 euro co stanowiło kwotę 1256 PLN, zwerbował P. M. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 1§kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64§1 kk.

XVIII. w lutym 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt. XIV, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie, zwerbował poprzez wprowadzenie w błąd co do rodzaju wykonywanej pracy D. K. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej,

tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 1§kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64§1 kk.

XIX. w okresie pomiędzy sierpniem i wrześniem 2013 roku we W. działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanych w pkt. XIV, podstępem i przemocą doprowadził K. B. urodzonego (...) do poddania się innej czynności seksualnej w ten sposób, wykorzystał fakt że K. B. był pod wpływem dopalaczy a następnie dotykał rękoma i ustami jego narządów płciowych pomimo wyrażanego sprzeciwu oraz prób obrony przez braku zgody ze strony K. B. tj. o czyn z art. 197 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1kk.

3) K. M. - syna M. i E. z domu B., urodzonego w dniu (...) we W.,

oskarżonego o to, że

XX. w okresie od stycznia 2014 roku do 22 marca 2015 roku na terytorium P. we W. oraz na terytorium R. w E., innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. M. (1) grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi, nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji oraz zmuszaniu do jej uprawiania, nielegalnym przekroczeniu granicy, produkowaniu i rozpowszechnianiu treści pornograficznych z udziałem małoletnich, w której nadto uczestniczyli: H. M. (1), M. M. (1), W. M. (1) i inne osoby tj. o czyn z art. 258 § 1 k.k.

XXI. w okresie od listopada 2013 roku do stycznia 2014 roku na we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie zwerbował K. Z. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

XXII. w okresie od dnia 24 stycznia 2014 roku do dnia 28 stycznia 2014 roku we W. wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) przez co najmniej jedną dobę pozbawił K. Z. wolności w ten sposób, że zamknął go w jednym z pokoi mieszkania na ul. (...) uniemożliwiając mu swobodne opuszczenie tego mieszkania tj. o czyn z art. 189§ 1 kk.

XXIII. w styczniu 2014 roku na terenie we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie zwerbował A. R. (2) do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualne tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

XXIV. w okresie od listopada do grudnia 2014 roku we W. i innych miejscowościach, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w nieustalonej kwocie zwerbował R. P. do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji, w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej, tj. o czyn z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

I. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia 2014 roku do 9 lipca 2015 roku na terytorium P. we W. oraz na terytorium R. w E. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. (...). zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi i nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji, w której nadto uczestniczyli: H. (...), K. M., W. M. (1) i inne osoby tj. przestępstwa z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego art. 258 § 1 kk. wymierza karę **2 (dwóch) lat** pozbawienia wolności;

II. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia 2014 roku do 9 lipca 2015 roku na terenie R. w E., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z H. (...) i innymi osobami, ułatwił uprawianie prostytucji homoseksualnej P. J., A. R. (2), K. Z., D. K., P. M., R. P. oraz małoletnim K. K. (1), A. R. (1) i R. R. (1), przy czym tego ostatniego w okresie od stycznia do lutego 2014r. doprowadził do uprawiania prostytucji przemocą polegającą na biciu po całym ciele przedmiotem przypominającym pałkę, tj. występku z art. 204 § 2 i 3 kk. w zb. z art. 203 kk. w zw. z art. 11§ 2 kk. i 12 kk. oraz art. 65 § 1 kk. i za to na podstawie art. 204 § 3 kk. w zw. z art. 11§ 3 kk. i art. 65 § 1 kk. wymierza karę **3 (trzech) lat** pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 41a §1 i 2 kk. w zw. z art. 43 § 1 kk. orzeka wobec M. M. (1) środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi: P. J., A. R. (2), K. Z., D. K., P. M., R. P., K. K. (1), A. R. (1) i R. R. (1), zarówno osobiście, jak i przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość oraz zakaz zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 100 (stu) metrów bez zgody Sądu przez **okres 5 (pięciu) lat**;

IV. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że 25 stycznia 2014 roku na we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu K. M. wykorzystując krytyczne położenie, używając przemocy podczas doprowadzenia do autobusu oraz podstępny przez wprowadzenie w błąd co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował K. Z. w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...). w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk.;

V. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od 24 do 25 stycznia 2014 roku we W. działając w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu K. M. pozbawił wolności K. Z. w ten sposób, że zamknął go w jednym z pokoi mieszkania na ul. (...) uniemożliwiając mu opuszczenie tego mieszkania tj. występku z art. 189§ 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. i za to na podstawie art. 189§ 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. wymierza karę **6 (sześć) miesięcy** pozbawienia wolności;

VI. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w styczniu 2014 roku we W. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu W. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując krytyczne położenie, zwerbował P. M. w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...). w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk.;

VII. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia do marca 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu W. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował małoletniego A. R. (1) w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk.;

VIII. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia do marca 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu W. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował małoletniego R. R. (1) w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk.;

IX. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w lutym 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu W. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował D. K. w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk.;

X. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w lipcu 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu W. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował małoletniego K. K. (1) w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65§ 1kk.;

XI. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w połowie września 2014 roku we W. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując krytyczne położenie, zwerbował P. J. w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk.;

XII. uznaje **M. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od listopada do grudnia 2014 roku na we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z K. M. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując krytyczne położenie, zwerbował R. P. w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. i przyjmując, że przestępstw z art. 189a§ 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. przypisanych w punktach **IV, VI, VII, VIII, IX, X, XI i XII** dopuścił

się w warunkach ciągu na podstawie art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. i 91§ 1kk. wymierza **karę 7 (siedmiu) lat** pozbawienia wolności;

XIII. na podstawie art. 46 § 2 kk. orzeka od oskarżonego M. M. (1) na rzecz pokrzywdzonych tj. K. Z., P. M., D. K., P. J., R. P., K. K. (1), A. R. (1) i R. R. (1) nawiązki w wysokości **po 5 000, 00 (pięć tysięcy) zł.;**

XIV. uznaje **W. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia 2014 roku do sierpnia 2014 roku na terytorium P. we W. oraz na terytorium R. w E. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. (...). zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi i nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji, w której nadto uczestniczyli: H. (...), K. M., M. M. (1) i inne osoby tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 258 § 1 k.k. wymierza karę **1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

XV. uznaje **W. M. (1)** za winnego tego, że w lipcu 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował małoletniego K. K. (1) w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście Wydział II Karny z dnia 9 listopada 2007r. sygn. akt II K 1069/07 za przestępstwo z art. 200§1 kk. na karę 2 lat pozbawienia wolności i z art. 204§3 kk. w zw. z art. 12 kk. popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na karę 1 roku pozbawienia wolności, za które orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 23 stycznia 2010 r do dnia 23 stycznia 2013 r. tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65 § 1kk. w zw. z art. 64§1 kk.

XVI. uznaje **W. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia do marca 2014 roku we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w punkcie **XV**, w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował małoletniego A. R. (1) w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. w zw. z art. 64§1 kk.

XVII. uznaje **W. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od stycznia do marca 2014 roku we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w punkcie **XV**, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował małoletniego R. R. (1) w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. w zw. z art. 64§1 kk.

XVIII. uznaje **W. M. (1)** za winnego tego, że w styczniu 2014 roku we W. działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w punkcie **XV**, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując krytyczne położenie, zwerbował P. M. w celu wykorzystania go w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. w zw. z art. 64§1 kk.

XIX. uznaje **W. M. (1)** za winnego tego, że w lutym 2014 roku we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w punkcie **XV**, działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz stosując podstęp poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy zwerbował D. K. w celu uprawiania przez niego prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk w zw. z art. 65§ 1kk. w zw. z art. 64§1 kk. i przyjmując, że przestępstw z art. 189a§ 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. i z art. 64§1 kk. przypisanych w punktach **XV, XVI, XVII, XVIII i XIX** dopuścił się w warunkach ciągu na podstawie art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. i 91§ 1kk. wymierza karę **5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;**

XX. na podstawie art. 41a § 1, 2 i 4 kk. w zw. z art. 43 § 1 kk. orzeka wobec W. M. (1) środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi: P. M., D. K., K. K. (1), A. R. (1) i R. R. (1), zarówno osobiście, jak i przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość oraz zakaz zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 100 (stu) metrów bez zgody Sądu przez **okres 5 (pięciu) lat**;

XXI. na podstawie art. 46 § 2 kk. orzeka od oskarżonego W. M. (1) na rzecz pokrzywdzonych tj. P. M., D. K., K. K. (1), A. R. (1) i R. R. (1) nawiązki w wysokości **po 5 000, 00 (pięć tysięcy) zł.**;

XXII. uznaje **W. M. (1)** za winnego tego, że w okresie od września do grudnia 2013 roku we W., działając w warunkach powrotu do przestępstwa opisanego w pkt. **XV**, wykorzystując krytyczne położenie małoletniego K. B. ur. (...) doprowadził go do obcowania płciowego tj. przestępstwa z art. 199 § 2 kk. w zw. z art. 64 § 1kk. i za to na podstawie art. 199 § 2 kk. wymierza karę **1 (jednego) roku** pozbawienia wolności;

XXIII. na podstawie art. 41a § 2 i 4 kk. w zw. z art. 43 § 1 kk. orzeka wobec W. M. (1) środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonym, K. B. zarówno osobiście, jak i przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość oraz zakaz zbliżania się do niego na odległość mniejszą niż 100 (stu) metrów bez zgody Sądu przez **okres 5 (pięciu) lat**;

XXIV. na podstawie art. 46 § 2 kk. orzeka od oskarżonego W. M. (1) na rzecz K. B. nawiązkę w wysokości **po 5 000, 00 (pięć tysięcy) zł.**;

XXV. uznaje **K. M.** za winnego tego, że w okresie od stycznia 2014 roku do stycznia 2015r. roku na terytorium P. we W. oraz na terytorium R. w E. i innych miejscowościach, działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej brał udział w założonej i kierowanej przez H. (...). zorganizowanej grupie przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi i nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji, w której nadto uczestniczyli: H. (...), M. M. (1), W. M. (1) i inne osoby tj. występku z art. 258 § 1 k.k. i za to na podstawie tego art. 258 § 1 k.k. wymierza karę **1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy** pozbawienia wolności;

XXVI. uznaje **K. M.** za winnego tego, że 25 stycznia 2014 roku na we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej działając wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) wykorzystując krytyczne położenie, oraz używając przemocy podczas doprowadzenia do autobusu i podstępnie poprzez wprowadzenie w błąd, co do rodzaju oferowanej pracy w N. zwerbował K. Z. w celu wykorzystania w prostytucji homoseksualnej do prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk.

XXVII. uznaje **K. M.** za winnego tego, że w okresie od 24 do 25 stycznia 2014 roku we W. działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu M. M. (1) pozbawił wolności K. Z. w ten sposób, że zamknął go w jednym z pokoi mieszkania na ul. (...) uniemożliwiając mu swobodne opuszczenie tego mieszkania tj. występku z art. 189§ 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. i za to na podstawie art. 189§ 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk. wymierza karę **6 (sześć) miesięcy** pozbawienia wolności;

XXVIII. uznaje **K. M.** za winnego tego, że w styczniu 2014 roku na terenie we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując krytyczne położenie, zwerbował A. R. (2) w celu wykorzystania w prostytucji homoseksualnej w prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65 § 1kk.

XXIX. uznaje **K. M.** za winnego tego, że w okresie od listopada do grudnia 2014 roku na we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wspólnie i w porozumieniu z M. M. (1) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wykorzystując krytyczne położenie, zwerbował R. P. w celu uprawiania prostytucji homoseksualnej w prowadzonej przez H. (...) w E. agencji, tj. przestępstwa z art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. i przyjmując, że przestępstw z art. 189a§ 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. przypisanych w punktach **XXVI, XXVIII i XXIX** dopuścił się w warunkach ciągu

na podstawie art. 189a § 1 kk. w zw. z art. 65§ 1kk. i 91§ 1kk. wymierza karę **3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy** pozbawienia wolności;

XXX. na podstawie art. 41a § 1 i 4 kk. w zw. z art. 43 § 1 kk. orzeka wobec K. M. środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi: K. Z., A. R. (2) i R. P., zarówno osobiście, jak i przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość oraz zakaz zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 100 (stu) metrów bez zgody Sądu przez **okres 5 (pięciu) lat**;

XXXI. na podstawie art. 46 § 2 kk. orzeka od oskarżonego K. M. na rzecz każdego z pokrzywdzonych tj. K. Z., A. R. (2) i R. P. nawiązki w wysokości **po 5 000, 00 (pięć tysięcy) zł.**;

XXXII. na podstawie art. 91 § 2 kk. łączy M. M. (1), W. M. (1) i K. M. wymierzone kary jednostkowe pozbawienia wolności i orzeka kary łączne: **M. M. (1) 8 (ośmiu) lat** pozbawienia wolności, **W. M. (1) 6 (sześciu) lat** pozbawienia wolności i **K. M. 4 (czterech) lat** pozbawienia wolności;

XXXIII. na podstawie art. 63 § 1 kk. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zalicza oskarżonym okres rzeczywistego pozbawienia wolności tj. M. M. (1) od 9 lipca 2015r.godz. 8.00 do 4 kwietnia 2017r. W. M. (1) od 14 lipca 2015r. godz. 19.35 do 4 kwietnia 2017r. i K. M. od 17 lipca 2015r. do 30 listopada 2015r. oraz od 5 grudnia 2015r. do 4 kwietnia 2017r.;

XXXIV. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (Dz.U.02.123.1058) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz: adw. F. B. - (...) i M. B. po 2287,80 (dwa tysiące dwieście osiemdziesiąt siedem zł i osiemdziesiąt groszy) brutto, oraz na rzecz adw. M. L. 1918, 80 zł. (tysiąc dziewięćset osiemnaście zł. i osiemdziesiąt groszy) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu;

XXXV. na podstawie art. 624 § 1 kpk. zwalnia oskarżonych w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłat sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa.

Marek Poteralski

Maria Ferens Janina Strusiewicz

Sygn. akt III K 121/16

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego podczas rozprawy głównej Sąd dokonał następujących ustaleń:

W okresie od stycznia 2014 r. do 9 lipca 2015 r. we W. i w E. działała zorganizowana grupa przestępcza, mająca na celu popełnienie przestępstw polegających na handlu ludźmi oraz nakłanianiu i ułatwianiu prostytucji. Grupą kierował H. M. (1), a w skład jej wchodził M. M. (1), K. M. w okresie od stycznia 2014r. do stycznia 2015r. oraz W. M. (1) w okresie od stycznia do sierpnia 2014r. Członkowie tej grupy, tj. M. M. (1), K. M. oraz W. M. (1) na terenie W. i okolic werbowali chłopców do uprawiania prostytucji homoseksualnej w agencji towarzyskiej E. wprowadzając ich w błąd co do rodzaju pracy lub wykorzystując krytyczne położenie, tj. trudną sytuację materialną, uzależnienie od narkotyków lub dopalaczy. Następnie zwerbowani chłopcy najczęściej w towarzystwie i pod opieką M. M. (1) wyjeżdżali do N. do E., gdzie w mieszkaniu H. M. (1) mieściła się agencja towarzyska, w której uprawiali prostytucję. W agencji (...) z M. M. (1) ułatwiali uprawianie prostytucji w ten sposób, że H. M. (1) robił roznegliżowane zdjęcia chłopcom, a następnie zamieszczał je w Internecie jako anonse. M. M. (1) natomiast pilnował porządku i dbał o „bezpieczeństwo” chłopców, tj. towarzyszył im podczas podróży, chodził z nimi na spacer i zajmował się także przygotowaniem posiłków i zakupami. W okresie od stycznia 2014r. do 9 lipca 2015r. H. M. (1)

z M. M. (1) ułatwili uprawianie prostytucji homoseksualnej P. J., A. R. (2), K. Z., D. K., P. M., R. P. oraz małoletnim K. K. (1), A. R. (1) i R. R. (1), przy czym tego ostatniego w okresie od stycznia do lutego 2014r. M. M. (1) doprowadził do

uprawiania prostytucji przemocą polegającą na biciu po całym ciele pałką. Zyski z nierządu trafiały w części (zazwyczaj połowa pieniędzy otrzymanych od klienta, tj. 30 euro z 60) do H. M., który dzielił się z M. M. (1) i płacił osobom werbującym chłopców.

Dowód:

- zeznania M. F. k. 122-123, 42-43 z odezwy VII Ko 913/16,
- zeznania K. Z. k. 58-72, 89-93,
- zeznania T. B. k. 87-88,
- zeznania P. M. k. 22-23, 713-714 akt sądowych,
- zeznania R. R. (1) k. 157-159, 186-192, 225-226,
- zeznania A. R. (1) k. 290-292, 513-516 akt sądowych,
- zeznania D. K. k. 252-253, 517 akt sądowych,
- zeznania K. K. (1) k. 4-5,
- zeznania P. J. k. 172-173,
- zeznania R. P. k. 308-309, 315-316, 317-318,
- zeznania A. R. (2) k. 246-247, 518 akt sądowych,
- wydruki z portalu F. k. 124-150,
- zeznania W. N. k. 243-244,
- informacja firmy (...) k. 182-183,
- protokół przeszukania k. 349-351,
- dane z telefonu H. M. (1) k. 910-928,
- materiały z N. akta PO I Ds. 94.2016r.

K. Z. (ur. (...)) zażywał narkotyki i dopalacze, był uzależniony, a ponadto miał długi i dorabiał na ulicy przy Galerii (...) we W. myjąc szyby w samochodach. Wówczas poznał W. M. (1), a następnie K. M.. K. M. w styczniu 2014r. zaproponował mu wyjazd do pracy w N., po czym zaprosił go do mieszkania przy ul. (...) we W. i poznał z bratem M. M. (1). Następnie, gdy 24 stycznia 2014r. przebywali w mieszkaniu przy ul. (...), po tym jak K. Z. zażył dopalacze, M. M. (1), aby mieć pewność, że pojedzie razem z nimi następnego dnia do E., wspólnie z K. M. zamknęli go w jednym z pokoi uniemożliwiając mu opuszczenie mieszkania, a jednocześnie M. M. (1) kazał bratu pilnować go.

Następnego dnia, tj. 25 stycznia 2014 roku M. M. (1) i K. M. przytrzymując doprowadzili K. Z. na przystanek i zabrali go autobusem firmy (...) do E.. Po dojechaniu do E. udali się do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu przy ul. (...) agencji, gdzie udzielali mu dopalacze. Gdy K. Z. na miejscu dowiedział się, na czym ma polegać praca, chciał uciec, ale uniemożliwiono mu to. Następnie K. Z. chcąc otrzymać pieniądze na narkotyki i dopalacze zdecydował się uprawiać prostytucję homoseksualną. W tym czasie M. M. (1) był osobą, która pilnowała porządku oraz aby nikt nie uciekł z agencji. K. Z. z zarobionych pieniędzy część oddawał H. M. (1) oraz M. M. (1).

Dowód:

- zeznania K. Z. k. 58-72, 89-93,
- zeznania T. B. k. 87-88,
- opinia sądowo-psychologiczna k. 76-79,
- informacja od firmy (...) k. 111 i 109,
- częściowo wyjaśnienia W. M. (1) k. 601.

P. M. (ur. (...)) miał trudną sytuację finansową, tj. nie miał pracy i miał długi do spłacenia około 5 tys. zł. Wówczas w styczniu 2014r. spotkał K. M., który zaproponował mu, aby poszli do W. M. (1), który może załatwić mu pracę w N.. W. M. (1) powiedział wówczas, żeby porozmawiał on w sprawie pracy z M. M. (1), co ten uczynił spotykając się z nim w parku przy Galerii (...). Podczas tego spotkania M. M. zapytał go czy wie, na czym ta praca polega i gdy odpowiedział, że nie wie - zadzwonił do W. M. (1), aby ten mu wyjaśnił. Następnego dnia P. M. spotkał się z W. M. i ten powiedział mu, na czym polega praca w N., tj. że polega na świadczeniu usług seksualnych dla mężczyzn. Po uzyskaniu tej informacji P. M. w związku z tym, że miał trudną sytuację finansową, zdecydował się na wyjazd, o czym W. M. poinformował M. M. (1), a ten w ciągu kilku dni zorganizował wyjazd do E.. W. M. (1) zażądał za załatwienie tej pracy od P. M. 300 euro, które otrzymał po jego powrocie z N.. W N. P. M. przebywał ok. 3 tygodnie i uprawiał prostytucję homoseksualną w prowadzonej przez H. M. (1) agencji w mieszkaniu w E. przy ul. (...) i z zarobionych pieniędzy część przekazał H. M. (1).

Dowód:

- zeznania P. M. k. 22-23, 713-714 akt sądowych,
- informacja od firmy (...) k. 109.

Bracia **A. R. (1) (ur. (...))** i **R. R. (1) (ur. (...))** pod koniec 2013r. i na początku 2014r. byli w trudnej sytuacji, tj. obojdwaj nie nocowali w domu, nocowali na klatkach schodowych i zażywali dopalacze. R. R. (1) był wówczas na przepustce z (...) Ośrodka (...), a R. R. (1) miał trafić do Zakładu (...). W tym czasie R. R. (1) spotkał W. M. (1), który powiedział mu, że ma możliwość załatwienia dobrze płatnej pracy w N.. Na początku W. M. (1) mówił, że ta praca polega na handlu marihuaną, później, że to jest praca na budowie, a następnie, że to praca polegająca na świadczeniu usług seksualnych dla kobiet. Następnie po tym jak R. R. (1) razem z bratem A. R. (1) zgodzili się na wyjazd, W. M. (1) skontaktował ich z M. M. (1), za co zażądał 50 euro. Po tym jak spotkali się z M. M. (1) i wyrazili chęć wyjazdu do pracy M. M. (1) zorganizował wyjazd autobusem do E., przy czym M. M. (1) pojechał z nimi jako ochroniarz. W N. udali się do mieszkania H. (...). M. w E., gdzie była agencja towarzyska trudniąca się prostytucją homoseksualną. M. M. (1) z H. (...). M. poinstruowali go jak się ma zachowywać. Gdy małoletni zorientowali się, na czym ma polegać praca, tj. na świadczeniu usług seksualnych dla mężczyzn, informacja ta ich zdenerwowała, jednak nie mając odwrotu zostali. M. M. (1) w trakcie pobytu kilka razy bił R. R. (1) pałką, gdy ten nie chciał iść do klienta lub jak nie chciał z nim uprawiać seksu (RR k. 158). W konsekwencji obojdwaj bracia świadczyli usługi seksualne dla mężczyzn. Stawka wynosiła 60 euro za godzinę, przy czym połowę oddawali dla M. (H. M. (1)) i M. M. (1). Ponadto M. M. (1) w tym czasie pożyczył A. R. (1) 200 euro, a następnie po trzech tygodniach kazał sobie oddać 800 euro.

Dowód:

- zeznania R. R. (1) k. 157-159, 186-192, 225-226,
- opinia sądowo-psychologiczna k. 196-199, 588-590,
- zeznania A. R. (1) k. 290-292, 513-516 akt sądowych,

- dokumentacja lekarska k. 727-737 akt sądowych,
- informacja od firmy (...) k. 107.

D. K.(ur. (...)) jako nieletni przebywał w Specjalnym Ośrodku Szkolno- (...) przy ul. (...) we W.. Od 2012r. zażywał dopalacze i był uzależniony. W lutym 2014 roku D. K. przed lokalem z dopalaczami na ul. (...) we W. poznał W. M. (1). Gdy wspólnie zapalili dopalacze W. M. (1) zapytał go czy chce gdzieś pracować, na co D. K. odpowiedział, że mógłby pracować na budowie, bo kiedyś tak pracował. W konsekwencji W. M. (1) powiedział mu, że może załatwić mu pracę w N., na co pokrzywdzony się zgodził. Po tygodniu W. M. (1) skontaktował się z nim telefonicznie i powiedział, aby przyjechał do W. na wskazany adres oraz że następnego dnia jest wyjazd do N.. Gdy D. K. przyjechał do mieszkania W. M. (1) był tam już M. M. (1), który rozmawiał z kimś przez telefon po niemiecku. Podczas tego spotkania nie było mowy, jaka to będzie praca.

Zgodnie z ustaleniami do N. D. K. miał jechać razem

z M. M. (1) i P., który jednak nie dotarł na przystanek. Gdy jechali autobusem do E. razem z M. M. (1), kontrola graniczna usunęła z autobusu M. M. (1) i do E. dotarł sam, a tam odebrał go M., tj. H. M. (1). M. M. (1) natomiast razem z P. dotarli na drugi dzień. Gdy D. K. w N. dowiedział się, na czym polega praca, tj. że na prostytutce, był zaskoczony całą sytuacją, ale zgodził się, po czym, gdy nie spodobało mu się, wrócił do P..

Dowód :

- zeznania D. K. k. 252-253, 517 akt sądowych,
- opinia sądowo-psychologiczna k. 256-260, 586-587,
- informacja od firmy (...) k. 109v,
- częściowo wyjaśnienia M. M. (1) k. 608.

K. K. (1) (ur. (...)) w związku z problemami z nauką trafił do MOW w B., z którego za ucieczki został wykreślony. Podczas ostatniej ucieczki w czerwcu 2014r. zatrzymał się u W. M. (1), którego poznał wcześniej w związku z tym, że wcześniej razem palili dopalacze. W tym czasie K. K. (1) utrzymywał się z mycia szyb w samochodach przy Galerii (...) we W.. W. M. (1) podczas spotkania zaproponował mu pracę w N. w charakterze przemytnika marihuany i obiecał także, że kupi mu bilet na autobus oraz że ktoś odbierze go z dworca w E.. W związku z tym, że K. K. (1) był poszukiwany do MOW oraz chciał zarobić, zgodził się na wyjazd do pracy. 27 lipca 2014r. K. K. (1) w towarzystwie (...) udał się autobusem do E.. W agencji w E. poznał H. M. (1) (M.) i gdy wyjaśniono mu, że jego praca ma polegać na uprawianiu seksu z mężczyznami, po próbie ucieczki i po groźbach małoletni K. K. (1) zaczął wykonywać polecenia i uprawiał seks z mężczyznami, za co dostawał pieniądze, których część oddawał M..

Dowód:

- zeznania K. K. (1) k. 4-5,
- zeznania M. N. k. 1-2,
- opinia sądowo-psychologiczna k. 43-45,
- informacja od firmy (...) k. 104,
- zeznania M. T. k. 165-167, 441-442.

P. J.(ur. (...)) we wrześniu 2014r. M. M. (1) wiedząc o tym, że prostytuuje się on za pieniądze i zażywa narkotyki, zaproponował, że może jechać do N. i zarabiać pieniądze poprzez świadczenie usług seksualnych dla mężczyzn. W

związku z tym, że P. J. był w trudnej sytuacji, tj. nie mieszkał z rodzicami i nie miał stałego źródła dochodu, zdecydował się na wyjazd do E.. Następnie P. J. z M. M. (1) pojechali autobusem do E., gdzie na miejscu P. J. poznał M. (H. M. (1)), który kupił mu bilet na dojazd oraz dowiedział się, że za usługę seksualną będzie otrzymywał od mężczyzn 60 euro, z czego część ma oddawać M.. Następnie po tym jak M. zrobił mu zdjęcia nago i zamieścił w internecie, przez okres 2 tygodni świadczył usługi seksualne dla mężczyzn, po czym wrócił do P., skąd jeszcze w późniejszym czasie wracał do E..

Dowód:

- zeznania P. J. k. 172-173,

- informacja od firmy (...) k. 110.

R. P. (ur. (...)) poznał K. M. w parku koło P. R. we W., gdzie razem palili dopalacze. R. P. był wtedy w trudnej sytuacji materialnej i życiowej, tj. w tym czasie zarabiał pieniądze prostytuując się z mężczyznami. Następnie K. M. zaproponował, że może mu załatwić pracę w N., która będzie polegać na świadczeniu usług seksualnych dla mężczyzn, na co się zgodził. K. M. w tym czasie szukał chłopaków, którzy chcieliby jechać do E. i jak znalazł, to przychodził do M. M. (1), aby ten umożliwił im wyjazd. K. M. powiedział mu, że jak wróci do P., to ma mu zapłacić za załatwienie pracy. W konsekwencji

w okresie od listopada do grudnia 2014 roku R. P. pojechał do prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu w E. przy ul. (...) agencji w celu uprawiania prostytucji homoseksualnej. W mieszkaniu w E. M. M. (1) pilnował porządku, tj. żeby w E. nikomu się nic nie stało, a ponadto zajmował się także gotowaniem.

Dowód:

- zeznania R. P. k. 308-309, 315-316, 317-318.

K. B. (ur. (...)) w 2013r. przebywał w (...) Ośrodku (...) w M.. Gdy uciekł z ośrodka, przebywał we W., zażywał dopalacze i potrzebował pomocy. W związku z tym parę dni po wakacjach a przed zimą 2013r. mieszkał w mieszkaniu W. M. (1). W. M. (1) powiedział mu wówczas, że są wyjazdy do N. i jest dobry zarobek, jednak nie był on tym zainteresowany. Podczas pobytu w mieszkaniu W. M. (1) K. B. zażył dopalacze, po czym, gdy się położył, W. M. (1) ściągnął mu spodnie i wziął jego członka do ust i uprawiał seks oralny, po czym dał mu dopalacza.

Dowód:

- zeznania K. B. k. 273-274,

- opinia sądowo-psychologiczna k. 277-280,

- częściowo wyjaśnienia M. M. (1) k. 382.

A. R. (2) (ur. (...)) w latach 2008-2009 wspólnie

z K. M. byli wychowankami Domu Dziecka w S.,

a w późniejszych latach zdarzało się im wspólnie palic dopalacze. Wtedy, gdy razem palili dopalacze, K. M. zaproponował mu pracę na budowie

w N., po czym jednak powiedział prawdę, na czym ta praca dokładnie polega, tj. że na prostytucji homoseksualnej. A. R. (2) mimo to z powodu trudnej sytuacji materialnej i uzależnienia od dopalaczy zgodził się na wyjazd.

W związku z tym w styczniu 2014r. razem z M. M. (1) pojechali do E., gdzie A. R. (2) uprawiał prostytucję homoseksualną w agencji prowadzonej przez H. M. (1) w mieszkaniu przy ul. (...). Zarobionymi pieniędzmi A. R. (2) dzielił się z M..

Dowód:

- zeznania A. R. (2) k. 246-247, 518 akt sądowych,

- informacja od firmy (...) k. 108.

M. M. (1) ma (...), wykształceniu podstawowe, jest rozwiedziony i jest ojcem dwojga dzieci w wieku (...), nie pracuje. Oskarżony był uprzednio karany za czyny z art. 278§1 k.k. i art. 278§5 k.k. Od 9 lipca 2015r. M. M. (1) przebywa w areszcie, gdzie cieszy się dobrą opinią. T. criminis M. M. (1) nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Stwierdzono natomiast u niego zaburzenia osobowości oraz zespół uzależnienia spowodowany używaniem alkoholu.

Dowód:

- opinia z aresztu k. 572, 892-893,
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 506-510,
- wywiad środowiskowy k. 390-391,
- dane o karalności k. 516.

W. M. (1) ma (...), wykształcenie średnie i z zawodu jest stolarzem. Oskarżony jest kawalerem, bezdzietnym, nie pracuje i utrzymuje się z prac dorywczych, uzyskuje pomoc z MOPS. Od 14 lipca 2015r. oskarżony przebywa w areszcie śledczym, gdzie ma przeciętną opinię. T. criminis W. M. (1) nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem. W. M. (1) był uprzednio karany w latach 1982 – 2007 za przestępstwa przeciwko mieniu oraz z art. 200§1 k.k., art. 204§3 k.k. (k. 741-742, t. IV), w tym był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieścia z dnia 9 listopada 2007r., sygn. akt II K 1069/07 za przestępstwo z art. 200§1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności i z art. 204§3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na karę 1 roku pozbawienia wolności, za które orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 23 stycznia 2010 r do dnia 23 stycznia 2013 r.

Dowód:

- opinia sądowo-psychiatryczna k. 732-736,
- wywiad środowiskowy k. 592,
- opinia z aresztu k. 583, 898,
- dane o karalności k. 669-670,
- odpisy wyroków k. 679-697.

K. M. ma (...), wykształcenie podstawowe i jest bez zawodu. Oskarżony jest kawalerem, bezdzietny, bez majątku, przed osadzeniem nie był zatrudniony i utrzymywał się z prac dorywczych. Oskarżony nie był uprzednio karany. Podczas pobytu w areszcie oskarżony ma przeciętną opinię. T. criminis K. M. nie miał zniesionej ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznania znaczenia zarzucanych mu czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Rozpoznano natomiast u niego zespół uzależnienia spowodowany używaniem dopalaczy.

Dowód:

- opinia k. 584-585, 894-895,
- opinia sądowo-psychiatryczna k. 876-879,

- wywiad środowiskowy k. 784-785,

- dane o karalności k. 884.

P. w charakterze podejrzanego **M. M. (1) nie przyznał się** do stawianych zarzutów. Wyjaśnił, że wszyscy pokrzywdzeni jechali do N.

z własnej woli, za jeden stosunek seksualny brali po 60 euro i składali się na opłaty

i jedzenie, a pieniądze brał H.. Natomiast on w okresie opisanym w zarzutach otrzymał 1000 euro. Wyjaśnił ponadto, że K. Z. sam namówił na wyjazd

(k. 402). Podczas przesłuchania w dniu 24 marca 2016r. po uzupełnieniu zarzutów przyznał się do tego, że werbował chłopców i jeździł do N., jednak podtrzymał wcześniejsze wyjaśnienia.

W toku rozprawy M. M. (1) wyjaśnił, że nigdy, ale to nigdy nie werbował nikogo i nie uczestniczył w żadnej grupie przestępczej. Oskarżony wyjaśnił, że zapytał P. J., który się we W. prostytuował, czy nie chciałby pojechać do N. do jego byłego męża, który ma agencję. Wyjaśnił, że powiedział mu całą prawdę, jak to wygląda, że to jest praca w prostytucji, jakie są warunki i żeby pojechał na okres próbny, żeby się tu nie prostytuował za marne pieniądze i nie ćpał narkotyków, mówiąc mu z góry, że 50% będzie dawał na mieszkanie, na żywność, na opłaty dla H. M. (1).

Oskarżony ponadto wyjaśnił, że nieraz chłopaki, którzy uzgodnili z H. czy W., że chcą pracować, czasami jeździli z nim, ale on nie werbował nikogo. Wyjaśnił także, że H. dawał oświadczenia do podpisania z własnej woli, żeby podpisali i powiedział chłopakom, że to jest jego zabezpieczenie, bo kiedyś miał sprawę i chłopcy kłamali, że nie wiedzieli, gdzie jadą i po co i że byli zmuszani.

Oskarżony wyjaśnił, że nie pamięta jak znalazł się w E. R. R. (1), ale na pewno on go nie zwerbował, a R. R. (1) zwerbował swojego brata, bo się pytał H. czy może przyjechać i zapewniał, że jest pełnoletni. Zarzucił także, że A. R. (1) wprowadził jego oraz H. w błąd co do tego ile ma lat i prawdopodobnie był poszukiwany do ośrodka szkolno-wychowawczego.

M. M. (1) wyjaśnił nadto, że nigdy nie pobił R. R. (1), ale miał pałkę teleskopową, którą dał mu A. R. (1) do obrony. W dalszej części wyjaśnień potwierdził, że K. K. (1) był w N. trzy razy, ale nie pamięta czy zwerbował go A. R. (1) czy W. M. (1). Odnośnie brata oskarżony wyjaśnił, że K. M. nigdy nie werbował, po prostu nieświadomie się chwalił, jakie pieniądze zarabia w N. na prostytucji. Oskarżony wyjaśnił, że jego brat znał wszystkich poszkodowanych, bo z nimi ćpał dopalacze. Wyjaśnił, że brat po prostu zabrał biednego chłopaka, który chciał sobie zarobić i z tego co wie, to brat się pochwalił A. R. (2) i R. P. i z nimi pojechał. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że brat jak każdy chłopak był pracownikiem i płacił H. prowizję, był zwykłym pracownikiem, troszeczkę roztrzepanym, jak większość chłopaków, przez dopalacze.

Odnośnie pracy w agencji oskarżony wyjaśnił, że rzadko się zdarzało, że było 3 chłopaków w pracy, przeważnie było 2 plus on, a klientów było nie więcej niż 7 w ciągu dnia, przeciętnie 4 w ciągu dnia. Jeden chłopak miał raz jednego klienta, raz trzech. Chłopaki pracowali przeważnie od 9:00 do 19:00, co uzgadniali z H., a potem mieli czas wolny. Jak jeden chłopak miał klienta to reszta chłopaków wychodziła z nim na spacer do parku. Oskarżony wyjaśnił, że chłopcy za usługi seksualne z otrzymanych pieniędzy 50% dawali H. na utrzymanie, na jedzenie, bo za nic nie płacili. Stawka wynosiła 60 euro za godzinę.

Oskarżony wyjaśnił, że nigdy W. M. (1) nie prosił, żeby werbował chłopaków i nigdy go nie namawiał, ale zdarzało się, że M. przekazał, że ma fajnego chłopaka i że H. prosił go, aby poszedł zobaczyć chłopaka oraz że M. chciał pieniądze za chłopaka od niego i od H.. Wyjaśnił także, że wyczuł, że W. kręci, tj. oszukiwał chłopaków nie mówiąc, gdzie jadą do pracy, to jest do jakiej pracy.

M. M. (1) wyjaśnił także, że każdego chłopaka chciał odciągnąć od narkotyków i sprostował wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, że za stosunek seksualny chłopcy brali nie 60 złotych a 60 euro. Cały czas dawali dla H. 60%, a opłaty na jedzenie to było ponad to 60%. Podał także, że on otrzymując 10 euro od jednej czynności seksualnej

chłopaka otrzymał może niecałe 1.000 euro. Stwierdził także, że wcześniej mówiąc o werbowaniu miał na myśli po prostu jechanie z chłopakiem do N. i potwierdził, że jechał z P. J., jednak nie może sobie przypomnieć jak się tam znaleźli bracia R., być może, że jechał z nimi, ale nie przeprowadzał z nimi rozmowy, a rozmowę przeprowadził jedynie z J..

Odnosząc się do wyjaśnień W. M. (1) M. M. (1) stwierdził, że mówi on nieprawdę. Podał, że H. nigdy nie miał ogłoszenia matrymonialnego, a M. jechał zawieźć chłopaka. Jeżeli chodzi o K. Z. potwierdził, że pojechał do E., jednak dobrowolnie, ponieważ cały czas żebrał i zarabiał prostytutką.

W odniesieniu do wyjaśnień K. M. M. M. (1) oświadczył, że: zaobserwował, iż brat myli fakty, gdyż on i wszystkie osoby ćpały dopalacze i im się rozdwojenie jaźni zrobiło. Stwierdził, że wszyscy byli naćpani i mają głowy popsute od tych dopalaczy.

(wyjaśnienia M. M. (1) k. 364-367, 377, 400-403, 487-489, 494-496, 501-503, akta sądowe: k.359-364, 379, 380, 382, 443, 607-608, 833-834, 900-901, 1001)

P. w charakterze podejrzanego, jak i podczas rozprawy **W. M. (1) nie przyznał się** do stawianych zarzutów. Wyjaśnił, że w maju 2014 r. był w E. w celach matrymonialnych. W tym mieszkaniu, gdzie przebywał, byli A. i R. R. (1), N. i M. C. (1). Wyjaśnił, że w tym czasie do A. R. (1) przyszedł jakiś klient i uprawiał z nim seks, po czym otrzymał 60 euro. Wyjaśnił także, że widział kiedyś jak K. Z. był prowadzony przez M. M. (1) i innego mężczyznę oraz że po paru dniach, gdy spotkał Z., ten mu powiedział, że pracował w agencji towarzyskiej, oraz że M. kazał mu mówić, że pracował na budowie. W. M. (1) wyjaśnił także, że na początku czerwca 2015 r. M. M. (1) wydzwaniał do niego i wypytywał czy ma jakiegoś chłopaka, bo do N. potrzebuje oraz że on bez przerwy wydzwaniał i pytał o jakiegoś chłopaka, który byłby zainteresowany pracą. Odnośnie K. B. oskarżony wyjaśnił, że pokrzywdzony był u niego w domu razem z M.

z L. późną porą i zaczęli sobie palic mieszanki, zabrało im to prawie całą noc i nic nie pamięta, bo się naćpali.

(wyjaśnienia W. M. (1) k. 556-561, 567-568, 599-604, 727-729, 916-918, akta sądowe: k. 365-367, 382, 444)

Przesłuchany w charakterze podejrzanego **K. M. nie przyznał się** do stawianych zarzutów i wyjaśnił, że M. M. (1) i on proponowali pokrzywdzonym wyjazd tłumacząc na czym polega praca. Opisuując pokrzywdzonych stwierdził, że „Jeden z drugim miał wyjebane w domu, spał po koszach, po klatakach, my im umożliwialiśmy pracę. Nic nie było pod przymusem.” (k. 758). Oskarżony wyjaśnił, że to M. ps. (...) wywiózł K. oraz że on nie miał z tego żadnych pieniędzy, a jego brat miał jakieś korzyści.

W toku rozprawy K. M. wyjaśnił, że zna wszystkie osoby z postanowionych mu zarzutów, tj. K. Z., A. R. (2), R. P. i wszyscy oni byli w E.. Przyznał, że A. R. (2) dowiedział się o tej pracy od niego i z nim jechał. Wyjaśnił, że z R. P. też był w N., lecz nie wie, z kim on tam pojechał i skąd się dowiedział o tym miejscu. Oskarżony wyjaśnił także, że nie wie i nie pamięta jak K. Z. tam się dostał i nic nie wie na temat pobytu K. Z. w mieszkaniu na P.. K. M. wyjaśnił, że praca w agencji polegała na prostytuowaniu się, a klienci płacili 60 euro za godzinę i z tych pieniędzy trzeba było rozliczyć się z H., tj. dać mu 20-30 euro. Oskarżony wyjaśnił ponadto, że zna wszystkie osoby, tj. K. K. (1), A. R. (1), P. J., A. R. (2), R. R. (1), K. Z., D. K., P. M. i R. P., przy czym D. K. poznał w więzieniu we W.. Ponadto wyjaśnił, że z tych osób nie wie tylko czy K. i M. przebywali w mieszkaniu w N., pozostałe osoby były w mieszkaniu H..

(wyjaśnienia K. M. k. 756-760, 766, 792-795, 871-873, akta sądowe: k. 380, 443, 608)

Sąd zważył co następuje:

Dokonując oceny osobowego materiału dowodowego w sprawie jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania świadków – pokrzywdzonych, tj. **K. K. (1), K. Z., R. R. (1), P. M., P. J., A. R. (2), D. K., A. R. (1), R. P.**

i K. B.. Dokonując oceny ich zeznań Sąd podszedł ze szczególną ostrożnością. Wynikało to z tego, że ich relacje dotyczyły zdarzeń sprzed 2-3 lat i nie potrafili oni precyzyjnie wskazać dat i szczegółów zdarzeń, a ponadto z faktu, że Sąd miał bezpośredni kontakt, tj. przesłuchał podczas rozprawy jedynie z P. M. P. J., A. R. (2), D. K., A. R. (1). Sąd ocenił, że na stopień szczegółowości wypowiedzi świadków-pokrzywdzonych

i na ich zachowanie podczas przesłuchań mogła mieć wpływ niechęć powracania do przedmiotowych zdarzeń, jak również obawy przed moralną oceną ich zachowań. Pomimo tej trudności i występujących rozbieżności w zakresie czasookresu zdarzeń z ich udziałem całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego pozwolił Sądowi ocenić zeznania wszystkich pokrzywdzonych jako wiarygodne. Należy zwrócić uwagę na fakt, iż relacje ich generalnie były konsekwentne, wzajemnie się uzupełniały oraz korespondowały ze sobą. Istotne także przy ocenie wiarygodności tych zeznań były opinie psychologiczne dotyczące niektórych z ww. świadków, na podstawie których Sąd ustalił, iż treść zeznań pokrzywdzonych nosi znamiona wiarygodności psychologicznej, zaś przedstawione przez nie zdarzenia są osadzone w rzeczywistych przeżyciach pokrzywdzonych. Nie zmieniają takiej oceny występujące w kolejnych zeznaniach pokrzywdzonych drobne nieścisłości a czasem nawet rozbieżności. W ocenie Sądu były one wynikiem upływu czasu i stresu, jaki towarzyszył im w związku z tą sprawą, jak i też wstydu. Ponadto rozbieżności te dotyczyły nieistotnych faktów o drugorzędnym znaczeniu dla sprawy. Generalnie jednak zeznania ww. świadków poza tym, że wzajemnie ze sobą korespondują, znajdują potwierdzenie w informacjach przewoźnika w zakresie ich wyjazdów do E. i powrotów z E. do W.. I tak informacja od firmy (...)

(k. 109) potwierdza powrót z E. w dniu 9 lutego 2014r. P. M. razem z M. M. (1) i K. Z., co koresponduje z jego zeznaniami, informacja od firmy (...) (k. 108) potwierdza wyjazd w dniu 4 stycznia 2014r. R. razem z M. M. (1), co koresponduje z jego zeznaniami,

a informacja od firmy (...) (k. 110) potwierdza powrót P. J.

z E. w dniu 28.09.2014r. razem z K. M. i R., co koresponduje z zeznaniami pokrzywdzonego J..

Sąd ocenił jako wiarygodne także zeznania W. K. - dowód z zeznań, którego Sąd dopuścił z urzędu. W ocenie Sądu funkcjonariusz ten będący osobą obcą dla oskarżonych i pokrzywdzonych nie miał żadnego interesu w zeznawaniu nieprawdy, w tym zakresie Sąd dał mu wiarę, że świadkowie - pokrzywdzeni, których przesłuchiwał, mieli pełną swobodę wypowiedzi. Ponadto podczas rozprawy uzupełnił on swój podpis pod protokołem przesłuchania jednego

z pokrzywdzonych wyjaśniając jednocześnie przyczynę niezłożenia podpisu bezpośrednio po przesłuchaniu świadka.

Dokonując oceny relacji pokrzywdzonych Sąd dostrzegł pewną zbieżność istotną dla sprawy, a mianowicie to, że wszyscy pokrzywdzeni to młode osoby,

a jednocześnie w czasie dokonywanego werbunku na wyjazd do E. znajdowali się w krytycznej sytuacji materialnej oraz byli uzależnieni od dopalaczy lub narkotyków, tj. większość z nich dorabiała myjąc szyby na parkingu przy Galerii (...). Wiarygodność zeznań większości pokrzywdzonych w zakresie ich pobytu w agencji w E. potwierdził oskarżony M. M., a nadto potwierdzają dołączone do akt kopie oświadczeń przesłanych przez H. M. (1). M. M. (1) w swoich wyjaśnieniach potwierdził także, że pokrzywdzeni to były osoby zażywające dopalacze (k. 834v) stwierdzając, że „osoby, które jeździły do N. w większości się znają. Z tego, że paliły dopalacze.” M. M. (1) składając wyjaśnienia (k. 608) potwierdził także okoliczności zwerbowania D. K. przez oskarżonego M. podając, że: „Przypominam sobie taką sytuację, że przyjechał do N., nie pamiętam imienia

i nazwiska tego chłopaka on był zwerbowany przez W.. Siedział dwa-trzy dni

w N. ja mu od razu powiedziałem, po co przyjechał. Z rozmowy wynikało, że wcześniej nie wiedział, myślał, że jedzie na budowę do pracy. Powiedział, że spróbuje, miał parę klientów, ale stwierdził, że nie da rady.” Wyjaśnienia te w ocenie Sądu korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego. M. M. (1) składając wyjaśnienia (k. 608) potwierdził także okoliczności zwerbowania A. R. (2) przez oskarżonego K. M. i jego krytyczną sytuację podając, że: „A. R. (2) zwerbował mój brat.” oraz że: „Wiem, że rodziło mu się dziecko

i pracował, bo miał ciężką sytuację. Z tego, co wiem A. R. (2) palił marihuanę.” Ponadto trudną sytuację A. R. (2) potwierdził także sam K. M. wyjaśniając: „A. R. (2) znam z domu dziecka, po jego ucieczce z domu dziecka mieszkał u mnie, ja mu pomagałem.” (k. 608v).

Jeżeli chodzi o zeznania K. K. (1) Sąd dał wiarę jego pierwszym zeznaniom oceniając kolejne jego zeznania odmienne od poprzednich jako niewiarygodne. Należy bowiem stwierdzić, że pierwsze jego zeznania, w których opisał wyjazd do N., korespondują z ujawnionym podczas rozprawy materiałem dowodowym w postaci zeznań innych pokrzywdzonych, jak i pierwszych zeznaniach złożonych przez jego matkę M. N.. Co więcej, wiarygodność jego zeznań znajduje potwierdzenie w informacji od firmy (...) (k. 104) potwierdzającej, że 27 lipca 2014r. K. K. (1) razem z M. M. (1) i A. R. (1) jechał do E.. Fakt, że K. K. (1) przebywał w E. w agencji, potwierdzają także oświadczenia ujawnione podczas rozprawy, w tym przesłane przez H. M. (1). Mając na uwadze powyższe Sąd ocenił jako całkowicie niewiarygodne kolejne zeznania złożone przez K. K. (1),

w których zaprzeczył, aby wyjeżdżał do N. i stwierdził, że był zmuszany do podpisania zeznań i policjant groził mu, jak i kolejne zeznania jego matki, w których także podniosła, że syn jej powiedział, że był zmuszony do złożenia pierwszych zeznań. Oceniając kolejne zeznania K. K. (1) i jego matki jako niewiarygodne Sąd poza okolicznościami podanymi wyżej miał także na uwadze zeznania funkcjonariusza policji M. T., który przesłuchiwał świadka

i zeznał, że przesłuchiwał K. K. (1) w obecności matki oraz że złożył on dobrowolnie zeznania, w których potwierdził pobyt w N.. Dokonując oceny zeznań K. K. (1) Sąd posiłkował się także opinią sądowo-psychologiczną (k. 43-45), w której biegła stwierdziła, że świadek wykazuje tendencje na wpływy

i sugestie środowiska, podatny jest na oddziaływanie rówieśnicze, może być uległy wobec osób bardziej znaczących i jest łatwy do manipulacji, sugestywny, poszukujący należytej uwagi i zainteresowania. Okoliczności te wskazują, że świadek bojąc się oskarżonych przesłuchiwany drugi raz zmienił swoje zeznania negując istnienie zdarzeń, które opisał za pierwszy raz. Jest to tym bardziej prawdopodobne, że z zeznań innych pokrzywdzonych wynika, że grożono im chcąc zmusić w ten sposób do zmiany zeznań. Wskazuje także na to fakt, że H. M. (1) interesuje się biegiem tego postępowania i chcąc bronić oskarżonych i siebie przesłał list do Sądu z oświadczeniami pokrzywdzonych o ich dobrowolności wyjazdu do N., jak i o tym, że w N. nie byli zmuszani do wykonywania czynności seksualnych.

Dokonując oceny wiarygodności zeznań K. Z. Sąd miał na uwadze informację od firmy (...) (k. 111), która potwierdza jego wyjazd w dniu 25 stycznia 2014 r. do E. w towarzystwie (...). Ponadto oceniając jego zeznania Sąd posiłkował się opinią sądowo-psychologiczną (k. 76-79), z której wynika, że zeznania K. Z. spełniają kryteria wiarygodności psychologicznej. W ocenie biegłej świadek opisując zdarzenia będące przedmiotem postępowania odnosi się do bezpośrednich doświadczeń, przedstawione przez niego treści nie zawierają zniekształceń o charakterze konfabulacji i nie ujawnia tendencji do patologicznego kłamstwa. Ponadto biegła wykluczyła podatność na sugestię i wpływ osób trzecich na treść zeznań świadka. Należy dodać, że pośrednio wiarygodność zeznań świadka Z. w zakresie pozbawienia go wolności poprzez zamknięcie w mieszkaniu na P. potwierdzają wyjaśnienia M. M. (1), który nie przyznając się do tego czynu wyjaśnił, że: „Warunek był taki, że jeden dzień siedzą na P. z K. M. tam zapalili dopalacze (...) I na drugi dzień ja dzwoniłem do firmy prywatnej dzwoniłem o busa. Tam się nie wykupywało biletów tylko płaciło na miejscu. I tym, co nie odważyło jak bus przyjechał to pojechali a tym, co odważyło to nie pojechali, ale nie było pieniędzy w plecach.”, które wyjaśniają motyw, dla których pozbawił wolności pokrzywdzonego. A nadto relacje pokrzywdzonego potwierdzają częściowo wyjaśnienia W. M. (1) (k. 601), który wyjaśnił, że: „M. razem z K. wywieźli K. Z. do N..”.

Nie zmieniają takiej oceny zeznania T. Ł., że K. Z. później chodził naćpany, przy P. szukał pieniędzy i oferował usługi seksualne

(k. 93-94, 381), jak i zeznania złożone podczas rozprawy przez świadków P. C. i R. D., którzy zeznali, że groził on oskarżonemu M.. Nawet, jeśli sytuacje takie miały miejsce, to należy zwrócić uwagę na to, że jedynie potwierdza to krytyczną sytuację tego pokrzywdzonego, a jeśli chodzi o oskarżonego M., to nie przypisano mu czynu na szkodę Z., a zatem nie można tutaj mówić o celowym obciążaniu i pomawianiu tego oskarżonego przez pokrzywdzonego, który jest z nim w konflikcie.

Dokonując oceny wiarygodności zeznań R. R. (1) Sąd posiłkował się opinią sądowo-psychologiczną k. 196-199 z której wynika, że zeznania R. R. (1) spełniają kryteria wiarygodności psychologicznej. W ocenie biegłej świadek R. R. (1) opisując zdarzenia będące przedmiotem postępowania odnosi się do bezpośrednich doświadczeń a przedstawione przez niego treści nie zawierają zniekształceń o charakterze konfabulacji. Świadek też nie ujawnia tendencji do patologicznego kłamstwa. Biegła wykluczyła podatność na sugestię i wpływ osób trzecich na treść zeznań. Podobnie dokonując oceny wiarygodności zeznań A. R. (1) Sąd posiłkował się opinią sądowo-psychologiczną k. 294-297, z której wynika, że świadek ma zachowaną zdolność spostrzegania, zapamiętywania i odtwarzania zdarzeń. Ponadto nie stwierdzono u niego deficytów w zakresie funkcji intelektualnych i procesów poznawczych a opisywane przez niego zdarzenia są ujęte w perspektywie czasowej i przestrzennej. Wprawdzie z uwagi na niedojrzałość emocjonalną, niezaspokojenie potrzeby stabilizacji, miłości poczucia bezpieczeństwa i przynależności świadek może ulegać manipulacji otoczenia i jest podatny na negatywne wpływy i sugestie środowiska, jednak okoliczność ta przy uwzględnieniu faktu, że jego zeznania korespondują z zeznaniami innych pokrzywdzonych nie podważa jego wiarygodności. Dokonując oceny wiarygodności zeznań R. i A. R. (1) Sąd miał także na uwadze informację od firmy (...) (k. 107) która potwierdza ich wyjazd w dniu 20 marca 2014 r. do E. w towarzystwie (...).

Należy dodać, że Sąd dostrzegł rozbieżności w ich zeznaniach w zakresie, kiedy dowiedzieli się o rodzaju pracy, którą mają wykonywać, które jednak nie rzutują na ustawowe znamiona przypisanych oskarżonym przestępstw handlu ludźmi. Niezależnie od tego czy dowiedzieli się, jaki rodzaj pracy mają wykonywać dopiero przy granicy z N. czy na miejscu w agencji, wcześniej, jak wynika z ich relacji, zostali w tym zakresie wprowadzeni w błąd. Sąd dokonując ustaleń dał ostatecznie wiarę wersji przedstawionej przez A. R. (1) podczas przesłuchania w dniu 21 stycznia 2016r., że dowiedzieli się o rodzaju pracy dopiero na miejscu w agencji w E., dając mu wiarę, że jeszcze w czasie podróży M. M. (1) powiedział, że jadą sprzedawać marihuanę. Tym samym Sąd ocenił jako niewiarygodne w tym zakresie rozbieżne zeznania R. R. (1), który raz zeznał, że było to w czasie jazdy autobusem przy granicy z N., a następnie, że dowiedział się o tym na miejscu po 2 dniach, co wskazuje na niepamięć świadka w tym zakresie.

Należy dodać, że nie zmienia dokonanej oceny zeznań R. R. (1) wnioski o ponowne przesłuchanie przesłany do Prokuratury w dniu 18 sierpnia 2015r. (k. 204 i nast.), w którym zawarte jest stwierdzenie, że „Wskazuję, iż faktycznie, przez pewien czas przebywałem w miejscowości E., gdzie pracowałem na budowie, jednak nigdy nie zajmowałem się czynnościami, do których zeznań zostałem zmuszony przez policję.”. W ocenie Sądu pismo to zostało podpisane przez świadka na polecenie członków grupy przestępczej z uwagi na groźby, które jak potwierdziło postępowanie były kierowane do pokrzywdzonych, aby zmusić ich do zmiany zeznań. Potwierdza to częściowo protokół przesłuchania świadka R. R. (1) z dnia 20.11.2015r.(k. 225), w którym zeznał on o kierowanych do niego groźbach.

Dokonując oceny wiarygodności zeznań D. K. Sąd także posiłkował się opinią sądowo-psychologiczną (k. 256-260), z której wynika, że świadek nie ujawnia zaburzeń, które uniemożliwiałyby mu adekwatne spostrzeganie, zapamiętywanie i odtwarzanie przedmiotowych zdarzeń. Biegła nie stwierdziła u świadka skłonności do fantazjowania czy innych zniekształceń spostrzegania mogących znacząco wpłynąć na treść składanych zeznań. Z uzupełniającej opinii (k. 586-587) wynika natomiast, że na stopień uszczegółowienia wypowiedzi świadka i jego zachowania podczas przesłuchań może mieć wpływ uruchomienie mechanizmów obronnych, skutkujących niechętnym powracaniem do przedmiotowych zdarzeń, jak również obawy przed moralną oceną jego zachowań.

Sąd miał także na uwadze informację od firmy (...) (k. 109v), która potwierdza jego wyjazd w dniu 18 lutego 2014 r. do E. w towarzystwie (...).

Dokonując oceny wiarygodności zeznań K. B. Sąd posiłkował się także opinią sądowo-psychologiczną (k. 277-280). Wprawdzie z opinii tej wynika, że psychologiczna wiarygodność świadka w przedmiotowej sprawie jest ograniczona. Jednak jak wynika z opinii świadek nie ujawnia zaburzeń poznawczych, które uniemożliwiałyby jego adekwatnego

spozostzegania, zapamiętywania i odtwarzania przedmiotowych zdarzeń, a nadto, że opisywane przez niego zdarzenia są ujęte

w perspektywie czasowej i przestrzennej. Zasadnie natomiast w ocenie biegłej modyfikujący wpływ na treść zeznań świadka może mieć fakt, iż w dniu zdarzenia był pod wpływem „znacznej ilości dopalaczy”. Substancje te mogły wpływać na funkcjonowanie jego zmysłów i pamięci zniekształcając spostrzeżenia. Stąd mogły też obniżyć mechanizmy kontroli jego zachowania, zdolność osądu i ograniczać krytycyzm. Sąd pomimo takiego wniosku biegłej dot. ograniczonej wiarygodności psychologicznej zeznań K. B. w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie uwzględniając przy tym wielokrotne wyroki skazujące W. M. (1) za czyny seksualne przeciwko małoletnim ocenił relacje tego świadka jako wiarygodne. Sąd miał także na uwadze, że zeznania tego świadka korespondują z zeznaniami R. P. (k. 309), który zeznał

o M.: „On zawsze kręcił się przy tych chłopakach koło Galerii, którzy myli szyby czy żebrali na parkingach. A potem tych chłopaków zapraszał do domu żeby ich przenocować, jak nie mieli gdzie spać. Słyszałem też, że za taki nocleg potem robił chłopakom loda, co wszystkim wkurzało, bo szli do niego w dobrej wierze a on wykorzystywał ich i ich położenie”. Ponadto wiarygodność zeznań świadka pośrednio potwierdzają także wyjaśnienia M. M. (1) (k. 382), albowiem podał, że: K. B. „na pewno mówi prawdę, ponieważ ja z W. miałem tak samo”

i opisał szczegółowo zachowania M. wobec niego z przeszłości, które korespondują ze zdarzeniem wobec pokrzywdzonego B..

Dokonując oceny wyjaśnień oskarżonych Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych jedynie częściowo, a to w zakresie, w jakim potwierdzili wyjazdy pokrzywdzonych do E., jak i też w zakresie, w jakim potwierdzili, że pokrzywdzeni byli osobami, które miały trudną sytuację rodzinną, materialną i byli uzależnieni od narkotyków lub dopalaczy. Sąd nie dał jednak wiary oskarżonym

w zakresie, w jakim kwestionują wprowadzanie niektórych pokrzywdzonych w błąd co do rodzaju pracy, jak i też co do braku świadomości, że K. K. (1) oraz A. i R. R. (1) byli małoletni, jak i co do faktu, że wobec R. R. (1) M. M. (1) używał przemocy w celu doprowadzenia go do uprawiania prostytucji. Ponadto Sąd ocenił jako niewiarygodne wyjaśnienia braci M. kwestionujących fakt pozbawienia wolności K. Z., jak i wyjaśnienia W. M. (3) odnośnie czynu na szkodę K. B.. Kwestionowanie tych faktów wbrew relacjom świadków - pokrzywdzonych w ocenie Sądu stanowi jedynie linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej w zakresie zarzucanych czynów.

Odnosząc się do wieku pokrzywdzonych należy stwierdzić, że oskarżeni znając się bardzo dobrze z pokrzywdzonymi i bardzo dobrze wiedzieli, że są oni małoletni, a W. M. (1) podczas przepustek czy ich ucieczek z MOW przyjmował ich do siebie na noclegi.

Dokonując ustaleń Sąd oparł się także na kopiach oświadczeń pokrzywdzonych, w których potwierdzili, że mają 18 lat oraz że pojechali do N. z własnej inicjatywy i nie byli zmuszani do wykonywania czynności seksualnych (k. 310-314, 897-905, akta sądowe 128-144). Pomimo, że były to kopie, Sąd ocenił, że faktycznie pokrzywdzeni podpisali takie dokumenty, a jednocześnie, że byli

w agencji w E., albowiem potwierdzają to zeznania części pokrzywdzonych i fakt ich pobytu w agencji wynika z całokształtu materiału dowodowego. Sąd jednak ocenił, że oświadczenia te były podpisane przez pokrzywdzonych niezależnie od tego czy faktycznie pojechali do N. z własnej inicjatywy, niezależnie od tego czy byli pełnoletni, jak i od tego czy byli zmuszani do wykonywania czynności seksualnych. W ocenie Sądu będąc w krytycznym położeniu podpisali te oświadczenia i zapewne podpisałiby także inne dokumenty. W konsekwencji Sąd ocenił, że nie podważają one wiarygodności zeznań pokrzywdzonego R. R. (1)

w zakresie użycia wobec niego przemocy, zeznań małoletnich pokrzywdzonych co do świadomości oskarżonych w zakresie ich wieku, jak i okoliczności wykorzystania podstępem wobec niektórych pokrzywdzonych, jak i krytycznej ich sytuacji w celu ich zwerbowania do agencji w celu wykorzystania w prostytucji homoseksualnej. Podobnie jak list R. P. skierowany do Prokuratora (k. 303), w którym opisuje jak pomocni byli oskarżeni - K. M. w jego wyjeździe i M. M. (1) podczas pobytu w N., który w ocenie Sąd miał pomóc oskarżonym w toczącym się postępowaniu poprzez wykazanie, że wszystko odbywało się z jego inicjatywy. Trzeba przy tym zauważyć, że w tym liście pisze on

o sobie, że zdarzało się, iż nie mieli z matką co jeść i wtedy zawsze pomagał mu M. M. (1), co jedynie potwierdza ustalenia Sądu o jego krytycznym położeniu przed wyjazdami do E..

W toku postępowania, jak już wskazano, sporządzone zostały opinie sędowo-psychologiczne na okoliczność rozwoju intelektualnego oraz zdolności do spostrzegania zapamiętywania i odtwarzania spostrzeżeń przez świadków. W ocenie Sądu biegłe M. S. i M. C. (2) sporządziły opinie rzetelnie i zgodnie z zasadami wiedzy specjalistycznej. Opinie te zawierają szczegółowy opis przeprowadzonych czynności badawczych, jak również wnioski końcowe sformułowane zostały w sposób niebudzący wątpliwości interpretacyjnych.

W toku postępowania sporządzono także pisemne opinie sędowo – psychiatryczne dotyczące oskarżonych. Opinie te także w ocenie Sądu są jasne, pełne i nie zawierają sprzeczności, a nadto w toku postępowania nie były kwestionowane przez strony. Przedmiotowe opinie zawierały szczegółowy opis badania oskarżonych, zaś zawarte w nich wnioski były jasne i nie budziły wątpliwości interpretacyjnych. Na podstawie tych opinii Sąd ustalił, iż oskarżeni tempore criminis nie mieli z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozumienia znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem i nie zachodzą w odniesieniu do w/w warunki wskazane w art. 31 § 1 i § 2 k.k.

Dokonując oceny prawno-karnej działań oskarżonych Sąd miał na uwadze, że pojęcie **handlu ludźmi** zostało zdefiniowane w art. 115 § 22 k.k.

i zgodnie z tym przepisem za handel ludźmi mogą być uznane czynności sprawcze wprost wskazane w art. 115 § 22 k.k., tj. werbowanie, transport, dostarczanie, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osoby z zastosowaniem: przemocy lub groźby bezprawnej, podstępny, wprowadzenia w błąd, wykorzystania krytycznego położenia lub innych sposobów wymienionych w tym przepisie. Przy czym jeżeli zachowanie sprawcy dotyczy małoletniego, stanowi handel ludźmi, nawet, gdy nie zostały użyte metody lub środki wymienione w art. 115 § 22 pkt 1-6 k.k. Istotne jest, iż przestępstwo to może być popełnione **jedynie w zamiarze bezpośrednim** (a ściślej w postaci tzw. zamiaru kierunkowego - dolus coloratus). Jest to wynikiem tego, że ustawodawca określił handel ludźmi jako zachowanie celowe („w celu jej wykorzystania, nawet za jej zgodą, w szczególności w prostytucji, pornografii lub innych formach seksualnego wykorzystania, w pracy lub usługach

o charakterze przymusowym, w żebractwie, niewolnictwie lub innych formach wykorzystania poniżających godność człowieka albo w celu pozyskania komórek, tkanek lub narządów wbrew przepisom ustawy”). Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie ocenił, że działając w ramach zorganizowanej grupy oskarżeni M. M. (1) w stosunku do K. Z., P. M., A. R. (1), R. R. (1), D. K., K. K. (1), P. J. i R. P., K. M. w stosunku do K. Z., A. R. (2) i R. P., natomiast W. M. (1) w stosunku do K. K. (1), A. R. (1), R. R. (1), P. M. i D. K. zrealizowali znamiona przestępstwa – handlu ludźmi, tj. z art. 189a § 1 k.k. Oskarżeni bowiem działając w ramach zorganizowanej grupy w zamiarze bezpośrednim samodzielnie albo wspólnie

i w porozumieniu zwerbowali pokrzywdzonych w celu ich wykorzystania w prostytucji homoseksualnej w agencji w E.. Przy czym M. M. (1) werbując pokrzywdzonych w stosunku do K. Z. działając wspólnie i w porozumieniu z bratem K. M. wykorzystał jego krytyczne położenie, użył przemocy podczas doprowadzania do autobusu i wprowadził w błąd co do rodzaju oferowanej pracy, w stosunku do P. M., R. P. i P. J. wykorzystał ich krytyczne położenie, przy czym w stosunku do P. M. działał wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1),

a w przypadku R. P. z K. M.. Także w stosunku do A. R. (1), R. R. (1), D. K. i K. K. (1) M. M. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z W. M. (1) wykorzystał ich krytyczne położenie i wprowadził w błąd co do rodzaju oferowanej pracy. K. M. natomiast werbując A. R. (2) wykorzystał jego krytyczne położenie. Należy dodać, że w swoich wyjaśnieniach oskarżeni wielokrotnie potwierdzali krytyczne położenie pokrzywdzonych, wręcz wskazując, że propozycją wyjazdu do pracy w N. chcieli tym osobom pomóc. W ocenie Sądu jest to niewiarygodne, albowiem oskarżeni mieli świadomość krytycznego położenia tych osób oraz tego, że mogą znaleźć osoby do pracy w agencji jedynie spośród osób uzależnionych od narkotyków lub dopalaczy będących w trudnej sytuacji rodzinnej i majątkowej.

Należy zaznaczyć, że kwalifikacji działań oskarżonych jako handlu ludźmi nie wyłącza fakt, że w przypadku P. M., R. P., A. R. (2) i P. J. przed wyjazdem zostali oni poinformowani, jaką pracą będą wykonywać w N., tj. że będą świadczyć usługi seksualne dla mężczyzn, a zatem zostali zwerbowani w tym celu za ich zgodą. Wynika to z faktu, że w ocenie

Sądu oskarżeni wykorzystali ich krytyczne położenie, tj. R. P. palił dopalacze i zarabiał uprawiając seks z mężczyznami, A. R. (2) miał bardzo trudną sytuację materialną i był uzależniony od dopalaczy, P. J. nie mieszkał z rodzicami, nie miał stałego źródła dochodu i jak wyjaśnił M. M. (1) utrzymywał się z prostytutki i zażywał narkotyki, a P. M. miał bardzo trudną sytuację finansową, tj. długi do spłacenia. Dosadnie to określił w swoich wyjaśnieniach K. M. stwierdzając, że: „Jeden z drugim miał wyjebane w domu, spał po kosztach, po klatakach, my im umożliwiliśmy pracę. Nic nie było pod przymusem.” (k. 758). Potwierdzają to także wyjaśnienia M. M. (1), który m.in. stwierdził: „Wszystkie osoby ćpały dopalacze i im się rozdwojenie jaźni zrobiło.”. W konsekwencji biorąc pod uwagę, że wszyscy pokrzywdzeni w ocenie Sądu byli w krytycznym położeniu sprawy werbując ich do agencji w celu uprawiania prostytutki zrealizowali swoim działaniem ustawowe znamiona handlu ludźmi.

Nie zmienia takiej oceny Sądu fakt wynikający z materiału dowodowego, że niektórzy z pokrzywdzonych następnie ponownie udawali się do przedmiotowej agencji, świadczy to jedynie o tym, że ich sytuacja rodzinna i majątkowa, jak i w przypadku niektórych uzależnienie od narkotyków lub dopalaczy do tego ich zmuszało.

Jednocześnie Sąd przypisał oskarżonym popełnienie przestępstw z art. 258 § 1 k.k. i przyjął, że wszystkich przypisanych im czynów poza przestępstwem z art. 199 § 2 k.k. przypisanym W. M. dopuścili się działając w zorganizowanej grupie przestępczej. Dokonując takiej oceny Sąd miał na uwadze, że w literaturze i orzecznictwie utrwalił się pogląd, że zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby, których celem jest popełnienie określonych przestępstw lub też generalnie popełnianie przestępstw o luźnym związku, między innymi bez stałych ról, w każdym bądź razie o większym określeniu ról niż przy współsprawstwie. Zorganizowana grupa przestępcza powinna składać się zatem z co najmniej z trzech osób, połączonych wspólnym celem, jakim jest okazjonalne lub stałe popełnianie przestępstw. Mimo że ustawa mówi o "zorganizowanej" grupie, nie oznacza to wcale, by wymagała ona specjalnej wewnętrznej struktury organizacyjnej. Cel, jakim jest popełnienie przestępstwa, może mieć charakter stały lub zależny od nadarzającej się okazji. Nie jest wymagany stały skład grupy. Jej członkowie mogą popełniać przestępstwa w różnych układach personalnych. Łączyć ich musi jedynie wspólna chęć popełnienia przestępstwa, jak i gotowość do takich działań na rzecz grupy, które mogą ułatwić popełnienie przestępstwa. Należy mieć na uwadze wybór potencjalnych ofiar i miejsc popełnienia przestępstwa, opracowywanie planów działania, przygotowywanie niezbędnych środków do popełnienia przestępstwa (por. Z. Ćwiąkałski, Wybrane problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prok. i Pr. 2001, nr 12, s. 7 i n.).

Trafnie zauważa Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 07.12.2000 r., sygn. II AKa 184/00, że: „Cechami charakterystycznymi zorganizowanej grupy przestępczej jest pewna wewnętrzna struktura organizacyjna, jej trwałość, istnienie więzów organizacyjnych w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełnienia przestępstwa, wyszukiwanie miejsc dla przechowania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami. Kierowanie grupą jako funkcja władcza polega na określaniu kierunków działania, wydawaniu poleceń, koordynowaniu działalności uczestników grupy.”.

Podzielając te poglądy Sąd ocenił, że w przedmiotowej sprawie oskarżeni świadomie brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej i w jej ramach dopuścili się przypisanych im w wyroku przestępstw. W ocenie Sądu H. (...) M. kierował grupą przestępczą, planował działania grupy, jak również wydawał polecenia dotyczące ich wykonania oraz kontrolował realizację planów przestępczych. Natomiast ustalenia w zakresie działań oskarżonych dają podstawy do stwierdzenia, iż z pełną świadomością włączyli się oni do działań grupy przestępczej i podejmowali określone działania zgodnie z wewnętrznym podziałem ról i zlecanymi im przez wyżej wymienionego zadaniami. Zaprzeczenie przez oskarżonych udziałowi w grupie przestępczej, mając na uwadze ustalone w toku postępowania ich działania, stanowi w ocenie Sądu jedynie linię obrony, zmierzającą do uchylecia się od odpowiedzialności karnej. W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oskarżeni, tj. M. M. (1), K. M. oraz W. M. (1) na terenie W. i E. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej pod pozorem załatwienia pracy werbowali chłopców do pracy w agencji w E. wprowadzając w błąd co do rodzaju pracy lub wykorzystując krytyczne położenie chłopców, tj. trudną sytuację materialną, rodzinną i uzależnienie od narkotyków lub dopalaczy. Następnie werbowani chłopcy najczęściej w towarzystwie i pod opieką M. M. (1), za zgodą H. M. (2) wyjeżdżali do N. do E., gdzie w agencji (...) M. z M. M. (1)

ułatwiali im uprawianie prostytucji. Zdarzało się także, że zmuszali ich do uprawiania prostytucji homoseksualnej, co miało miejsce w przypadku R. R. (1), którego M. M. (1) doprowadził do uprawiania prostytucji bijąc pałką.

Ponadto Sąd uznał oskarżonego M. M. (1) za winnego tego, że w okresie od stycznia 2014 roku do 9 lipca 2015 roku na terenie R. w E., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczyniwszy sobie stałe źródło dochodu, wspólnie i w porozumieniu z H. (...) M. i innymi osobami ułatwił uprawianie prostytucji homoseksualnej P. J., A. R. (2), K. Z., D. K., P. M., R. P. oraz małoletnim K. K. (1), A. R. (1) i R. R. (1), przy czym tego ostatniego w okresie od stycznia do lutego 2014r. doprowadził do uprawiania prostytucji przemocą polegającą na biciu po całym ciele przedmiotem przypominającym pałkę, tj. występku z art. 204 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 203 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. Przypisując M. M. (1) popełnienie tych przestępstw w zbiegu kumulatywnym Sąd miał na uwadze, że przestępstwo handlu ludźmi jest dokonane z chwilą wykonania przez sprawcę którejś z czynności wykonawczych z art. 115 § 22 k.k., a w przypadku tego oskarżonego po dokonaniu werbunku. W konsekwencji mając powyższe na uwadze Sąd ocenił, że dalsze zachowania M. M. (1) w agencji w E., tj. pilnowanie porządku i dbanie o „bezpieczeństwo” chłopców, towarzyszenie im podczas podróży, chodzenie z nimi na spacery i zajmowanie się także przygotowywaniem posiłków i zakupami wyczerpało ustawowe znamiona przestępstwa polegającego na ułatwianiu prostytucji i czerpaniu z tego korzyści majątkowej, a poprzez doprowadzenie przemocą R. R. (1) do uprawiania prostytucji także ustawowe znamiona czynu polegającego na zmuszaniu do prostytucji, tj. przestępstw z art. 204 § 2 i 3 k.k. w zb. z art. 203 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i 12 k.k. oraz art. 65 § 1 k.k. Dokonując takiej oceny prawnej tego zachowania Sąd podziela w tym zakresie stanowisko zawarte w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2015 r. V KK 285/14, że: przestępstwo z art. 189a § 1 k.k. jest dokonane z chwilą wykonania przez sprawcę którejś z czynności wykonawczych z art. 115 § 22 k.k., a wymienione w tym przepisie zachowania mogą dopiero skompletować zespół znamion przestępstwa z art. 203 k.k. (LEX nr 1622351).

Należy ponadto dodać, że w świetle zeznań pokrzywdzonych, jak i częściowo wyjaśnień M. M. (1), który podał, że pokrzywdzeni: „Za jeden stosunek seksualny brali po 60 euro i składali się na opłaty i jedzenie a pieniądze brał H.. Natomiast on w okresie opisanym w zarzutach otrzymał 1000 Euro.”, jednoznacznie wynika, że działał w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i czerpał korzyści majątkowe z uprawiania prostytucji przez inne osoby.

Nadto Sąd uznał M. M. (1) i K. M. za winnych tego, że w okresie od 24 do 25 stycznia 2014 roku we W. działając w zorganizowanej grupie przestępczej wspólnie i w porozumieniu pozbawili wolności K. Z. w ten sposób, że zamknęli go w jednym z pokoi mieszkania na ul. (...) uniemożliwiając mu opuszczenie tego mieszkania. W ocenie Sądu oskarżony M. M. (1), jak sam wyjaśnił, nie chcąc tracić pieniędzy na bilety i bojąc się, że zażywający dopalacze K. Z. uniemożliwi swój wyjazd po ich zażyciu, chcąc mieć pewność, że będzie w stanie jechać wspólnie z bratem, zamknął go w mieszkaniu i przetrzymywał po to, aby następnego dnia siłą doprowadzić go na autobus do E.. Tym samym wspólnie z bratem swoim zachowaniem zrealizowali ustawowe znamiona przestępstwa z art.189 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

W. M. (1) natomiast Sąd uznał za winnego także tego, że w okresie od września do grudnia 2013 roku we W. działając w warunkach powrotu do przestępstwa, wykorzystując krytyczne położenie małoletniego K. B. (ur. (...)) doprowadził go do obcowania płciowego, tj. przestępstwa z art. 199 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. W ocenie Sądu zachowanie dorosłego, dojrzałego człowieka w stosunku do 15 latka, którego przyjął z ulicy, albowiem ten nie miał gdzie spać, polegające na doprowadzeniu go do obcowania płciowego (stosunku oralnego), po tym jak małoletni zażył dopalacz, zrealizowało ustawowe znamiona przestępstwa z art 199 § 2 k.k. Oskarżony w ocenie Sądu wykorzystał krytyczne położenie małoletniego w celu zaspokojenia własnego popędu seksualnego. Jednocześnie mając na uwadze uprzednią karalność W. M. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Śródmieście Wydział II Karny z dnia 9 listopada 2007r., sygn. akt II K 1069/07 za przestępstwo z art. 200 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności i z art. 204 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej na karę 1 roku pozbawienia wolności, za które orzeczono karę łączną 3 lat pozbawienia wolności, którą odbył

w okresie od 23 stycznia 2010 r do dnia 23 stycznia 2013 r. Sąd przyjął, że W. M. (1) przypisanych mu przestępstw z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 §1 k.k. oraz z art. 199 § 2 kk. dopuścił się w warunkach z art. 64 § 1 k.k.

Przypisując oskarżonym popełnienie przestępstw z art. 189a § 1 k.k. w zw.

z art. 65 § 1 k.k. Sąd jednocześnie ocenił, że oskarżeni M. M. (1), W. M. (1) i K. M. popełnili przypisane im przestępstwa w warunkach ciągów przestępstw z art. 91 § 1 k.k., gdyż charakteryzują się one wykorzystaniem takiej samej sposobności, krótkimi odstępami czasu pomiędzy poszczególnymi przestępstwami oraz brakiem przedzielającego je wyroku wydanego w stosunku do któregokolwiek z nich, a nadto ich kwalifikacja prawna pozwala na orzeczenie jednej kary określonej w przepisie stanowiącym podstawę jej wymiaru dla każdego z nich. W konsekwencji zgodnie z tym przepisem za przypisane im przestępstwa z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przyjmując, że stanowią ciągi, wymierzył każdemu z nich jedną karę.

Wymierzając oskarżonym kary jednostkowe Sąd wziął pod uwagę z jednej strony, aby kara efektywnie spełniła związane z nią cele społeczne, z drugiej zaś strony, aby była ona karą zindywidualizowaną, to jest taką, która w odniesieniu konkretnego sprawcy będzie zgodna z zasadami zapisanymi przez ustawodawcę w treści przepisu art. 53 k.k. Kara winna bowiem stanowić sprawiedliwosciową odpłatę, która spełniać będzie (gdy jest to niezbędne) funkcję zabezpieczającą, funkcję właściwego kształtowania prawnej świadomości społeczeństwa oraz funkcję wychowawczą i prewencyjną, a zarazem jej rodzaj i stopień surowości będzie uwzględniał rozmiary winy sprawcy czynu zabronionego i jego stopień społecznej szkodliwości (ocenianej przez pryzmat wskazań zawartych w art. 115 § 2 k.k.).

Jednocześnie Sąd miał na uwadze, że handel ludźmi, a w tym przypadku dziećmi - młodzieżą, to pogwałcenie przysługującego każdemu młodemu człowiekowi prawa do zdrowego, a także do produktywnego życia, dającego satysfakcję

i poczucie godności. Co więcej w przypadku pokrzywdzonych w tej sprawie oskarżeni nie mieli skrupułów skrzywdzić i wykorzystał osoby, które już zostały skrzywdzone w życiu i trafiły „na ulicę”.

Sąd miał także na względzie rodzaj i charakter naruszonych dóbr prawnych przez oskarżonych, którymi w świetle art. 189a k.k. i 189 k.k. jest wolność, natomiast z art. 199 § 2 k.k., 203 k.k. i 204 k.k. jest wolność seksualna każdej jednostki, a dodatkowo także prawidłowy rozwój psychiczny i fizyczny osób małoletnich. Oceniając rozmiary wyrządzonej pokrzywdzonym krzywdy Sąd uwzględnił przede wszystkim negatywne doznania psychiczne, jakie towarzyszyły i jakie zapewne nadal towarzyszą większości pokrzywdzonych, albowiem Ci, którzy byli przesłuchiwani przed Sądem, nie chcieli wracać pamięcią do tych zdarzeń, co świadczy jednoznacznie. W konsekwencji niewątpliwie traumatyczne przeżycia z tego okresu bez wątpienia wywarły wpływ na ich dalsze funkcjonowanie w społeczeństwie. Sąd miał także na uwadze, że niektórzy pokrzywdzeni wracali do pracy w agencji, co podnosili oskarżeni, co jedynie świadczy o ich zdemoralizowaniu przez działania oskarżonych i pozbawieniu szansy na zmianę sposobu życia.

Orzekając o wymiarze kary za przypisane przestępstwa Sąd uwzględnił ustawowe zagrożenie przypisanych oskarżonym przestępstw z art. 258 § 1 k.k. karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, zagrożenie ciągów przestępstw z art. 189a § 1 k.k. karą na czas nie krótszy od 3 lat pozbawienia wolności oraz przestępstwa z art. 204 § 1 k.k. karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Sąd uwzględnił przy tym, że działania oskarżonych niewątpliwie zmierzały do łatwego pozyskania pieniędzy. Stąd w ocenie Sądu zachowania przynoszące sprawcom duże nielegalne zyski ze szkodą dla społeczeństwa są szczególnie naganne i przy wymierzaniu kary w ocenie Sądu należało pamiętać, że nie mogą się one opłacać.

Wymierzając kary za przestępstwa z art. 189a § 1 k.k. Sąd miał także na uwadze, że handel ludźmi jest okrutną zbrodnią, która wpływa na pogwałcenie podstawowych praw człowieka, a także działa destrukcyjnie na jednostki. Proceder ten jest w większości przypadków prowadzony przez zorganizowane grupy przestępcze (często o charakterze transnarodowym), które czerpią z niego znaczne dochody - wg szacunków (...) handel ludźmi rocznie generuje

obrót rządu 32 miliardów dolarów. P. na tle innych państw UE zajmuje niechlubne 5. miejsce jako kraj pochodzenia pokrzywdzonych przestępstwem handlu ludźmi (por. „Handel ludźmi w Polsce. Raport 2015” opracowany przez Zespół do Spraw Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi w Departamencie Analiz i Problematyki Migracyjnej w MSWiA).

W konsekwencji Sąd wymierzył oskarżonemu M. M. (1) za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. karę 2 lat pozbawienia wolności, za ciąg przestępstw z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 7 lat pozbawienia wolności i za przestępstwo przypisane w punkcie II z art. 204 k.k.

i inne karę 3 lat pozbawienia wolności

W. M. (1) Sąd natomiast wymierzył za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 199 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. karę 1 roku pozbawienia wolności, a za ciąg przestępstw z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 5 lat pozbawienia wolności.

K. M. natomiast za przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. Sąd wymierzył karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, a za ciąg przestępstw z art. 189a § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd różnicował kary wobec oskarżonych za przypisane im ciągi przestępstw biorąc pod uwagę ilość przypisanych przestępstw popełnionych w ciągach, jak

i szczególną rolę w grupie M. M. (1), który w przeciwieństwie do pozostałych oskarżonych był osobą, która była w bezpośrednim kontakcie

z właścicielem agencji - (...), często decydowała, kto może pojechać do E., zajmowała się organizowaniem biletów, jak i pełniła szczególną rolę „ochroniarza” podczas przejazdu do E.. W stosunku do W. M. (1) jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował dojrzały wiek oskarżonego, który jednak nie powstrzymał go od popełnienia przestępstw, jak i wielokrotną karalność, tj. działanie w warunkach recydywy.

Sąd ponadto zgodnie z przepisem art. 41a k.k. orzekł wobec każdego

z oskarżonych środek karny w postaci zakazu kontaktowania się z pokrzywdzonymi zarówno osobiście, jak i przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość oraz zakaz zbliżania się do nich na odległość mniejszą niż 100 metrów bez zgody Sądu przez okres 5 lat. Orzekając ten środek Sąd miał na uwadze przesłanki wymienione w tym przepisie, jak i fakt, że w trakcie postępowania grożono pokrzywdzonym chcąc ich skłonić do zmiany zeznań.

Mając na uwadze krzywdę wyrządzoną pokrzywdzonym przez oskarżonych oraz trudności w precyzyjnym wyliczeniu zadośćuczynienia Sąd na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł od każdego oskarżonego na rzecz pokrzywdzonych, na szkodę których dopuścili się przestępstw z art. 189a § 1 k.k. i 199 § 2 k.k., symboliczne nawiazki w wysokości po 5 000 zł. Wydając przedmiotowe rozstrzygnięcie Sąd częściowo uwzględnił wniosek A. R. (1) (k. 463), a co do pozostałych pokrzywdzonych wydając rozstrzygnięcie z urzędu.

Należy dodać, że w ocenie Sądu brak było podstaw do orzeczenia, zgodnie

z wnioskiem Prokuratora, środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowej. Wynika to z tego, że w chwili wyrokowania musi istnieć substrat orzeczenia przepadku w postaci rzeczy, korzyści pochodzącej z przestępstwa albo jej równowartości. Orzeczenie przepadku ma bowiem charakter konstytutywny i musi się odnosić do realnie istniejącego przedmiotu, który w momencie prawomocności wyroku przechodzi na rzecz Skarbu Państwa. W związku z tym, że u oskarżonych nie zabezpieczono innego mienia, brak było podstaw do orzeczenia środków wnioskowanych przez prokuratora.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonych kary jednostkowe pozbawienia wolności i zgodnie z przepisem art. 85a k.k. biorąc pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonych, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, orzekł kary łączne w wymiarze 8 lat pozbawienia wolności wobec M. M. (1), 6 lat pozbawienia wolności wobec W. M. (1) i 4 lat pozbawienia wolności wobec K. M..

Orzekając kary łączne pozbawienia wolności wobec oskarżonych w wysokości wyższej od najwyższej orzeczonej kary za poszczególne przestępstwa, ale niższej niż suma poszczególnych kar, tj. wybierając zasadę łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec oskarżonych. Z drugiej zaś strony

w ocenie Sądu w sprawie nie zachodzą przesłanki do pełnej absorpcji kar. M. M. (1) dopuścił się bowiem 11 przestępstw w przeciągu roku i 6 miesięcy, W. M. (1) 7 w przeciągu 7 miesięcy, a K. M. 5 w przeciągu roku. Popelnienie przez oskarżonych wielu przestępstw w przeciągu długich okresów czasu w ocenie Sądu jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję zdaniem Sądu może mieć miejsce w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie lub gdy z wielu pozostających

w zbiegu przestępstw jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia, co w tej sprawie nie miało miejsca. Wobec powyższego orzeczenie kary łącznej przy zastosowaniu zasady absorpcji prowadziłoby do stanu bezkarności za pozostałe czyny. Fakt ten spowodowałby tak u oskarżonych, jak i w odczuciu społecznym przekonanie o nieponoszeniu konsekwencji karnej za popełnione czyny, za które orzeczono kary. Reasumując, Sąd wymierzył oskarżonym wskazane powyżej kary łączne pozbawienia wolności uznając, że kary te spełnią ustawowe zadania wychowawcze

i zapobiegawcze wobec oskarżonych, jak i zadania w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Uwzględniając fakt, że oskarżeni byli zatrzymani w sprawie a następnie tymczasowo aresztowani Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kar pozbawienia wolności zaliczył im okres rzeczywistego pozbawienia wolności, tj. M. M. (1) od 9 lipca 2015r. godz. 08.00 do 4 kwietnia 2017r. W. M. (1) od 14 lipca 2015r. godz. 19.35 do 4 kwietnia 2017r.

i K. M. od 17 lipca 2015r. do 30 listopada 2015r. oraz od 5 grudnia 2015r. do 4 kwietnia 2017r.

Mając natomiast na względzie, iż w toku postępowania oskarżeni korzystali z pomocy obrońców ustanowionych z urzędu Sąd uwzględniając ilość terminów rozpraw i nakład pracy obrońców na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze zasądził od Skarbu Państwa na rzecz: adw. F. B. - (...) i adw. M. B. po 2287,80 zł brutto oraz na rzecz adw. M. L. 1918,80 zł brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu.

Natomiast na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych w całości od ponoszenia kosztów sądowych, w tym od opłat sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa. Wydając rozstrzygnięcia o kosztach Sąd miał na uwadze, że oskarżeni nie mają stałego źródła dochodu ani majątku, a ponadto przebywają w areszcie i mają w perspektywie do odbycia surowe kary pozbawienia wolności. 587689451

521716047